

Men altså: Hvor vil man hen? Det, det handler om, når vi skal lovgive her i Folketinget, er, at vi har en lovgivning, der tager hensyn til alle i det her samfund, og det ville man gøre, hvis man sagde: Det er tilladt at ryge, men man må ikke genere andre med det.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Det lykkedes hr. Tom Behnke at afspore debatten. Folk skal have lov til at ryge, hvis de vil ryge. Folk kender risikoen osv.

Er det ikke gået op for hr. Tom Behnke, at det, vi taler om her, er vilkårene for børn? Det er børns velfærd. De har ikke den frie vilje til at sige: Nej, jeg vil ikke være i jeres røg. Og det kan påvirke dem, så de selv begynder osv.

Det er ikke det, det drejer sig om. Det er ikke hr. Tom Behnke eller andre voksne mennesker, det her drejer sig om. Det er at prøve på at skabe nogle bedre rammer for børn at vokse op i, bl.a. andet et røgfrit miljø.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er lidt i forlængelse af hr. Holger Graversen. Hr. Tom Behnke har jo ret i, at rygning er en privat sag, helt privat. Skal man lære at ryge som barn, så må det ske privat. Og hr. Tom Behnke har da også ret i, at røg bør være frivilligt. Men hvordan vil hr. Tom Behnke så sikre, at børn får det frie valg og ikke udsættes for passiv røg enten fra andre elever eller fra voksne i børneinstitutioner og skoler?

(Kort bemærkning).

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jeg vil også tage fat i hr. Tom Behnkes bemærkning om, at det er frivilligt at ryge, og at folk ved, de kan dø af det, så det har de taget stilling til, og derfor kan man ikke gribe ind i den personlige frihed. Det siger faktisk også de, der ryger og drikker. De kalder det livskvalitet, lige indtil den dag de får fjernet en lunge, eller indtil den dag de har kronisk bronkitis. Så er det ikke længere livskvalitet.

Ingen børn eller unge forestiller sig, at de nogen sinde bliver handicappede af røg. De kan godt forestille sig, at de måske dør tidligere, men det er ret abstrakt. Men det at få et handicap gennem mange, mange år er der ingen børn og unge, der forestiller sig.

Og derfor: Vi kan ikke fraskrive os det ansvar, vi har over for børn og unge i denne sag.

At begynde at sige, at det her handler om personlig frihed for voksne, har altså ingen sammenhæng med det, lovforslaget her handler om.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Nej, jeg tror nok, at jeg prøvede at gøre det så klart og tydeligt som overhovedet muligt.

Til fru Bruun-Vierø: Det her er ikke et spørgsmål om at fralægge sig et ansvar overhovedet, tværtimod. Jeg understregede flere gange, at vores udgangspunkt er den personlige frihed. Man skal have lov til at ryge, så længe man ikke generer andre mennesker med det. Det er ikke at fralægge sig et ansvar.

Jeg sagde klart og tydeligt: Vi er helt enige i sigtet med lovforslaget. Børn og unge skal ikke udsættes for røg. Børn og unge skal ikke have rollemodeller, der står og ryger, så de lærer at ryge. Det er da ikke at fralægge sig et ansvar.

Næh, det at fralægge sig et ansvar er, at man laver en lov, hvor man siger: Det er forbudt. Børn og unge må ikke ryge i skolerne. Der ikke forbundet nogen sanktioner med det i øvrigt, men det er forbudt. Og så tror man, at den hellege grav er velforvaret. Det er den jo ikke, for det er da ikke det, der forhindrer noget som helst.

Det andet, som er ret væsentligt, er med hensyn til fru Sandy Brinck, der spørger om, hvordan man så skal undgå den her passive røg fra andre elever eller fra lærerne. Det var det, jeg understregede, at allerede med den eksisterende lovgivning er det sådan, at rygere og ikkerygere skal være adskilt.

Hvis rygere ønsker at ryge på pladser, hvor der er flere til stede, så skal det være i særskilte lokaler, således at ikkerygerne ikke bliver generet af det. Det er jo den lov, man har, og det er den lov, som er blevet gennemført på en lang, lang række institutioner, i hvert fald i alle de institutioner, hvor jeg kommer.

Det andet, der kan undre mig, er i forhold til hr. Holger Graversen, som er så bekymret for børns velfærd – i øvrigt en bekymring, jeg deler. Men hvorfor er forslaget så skrevet på en sådan måde, at der står, at reglerne om rygning ikke gælder i de tilfælde, hvor de sociale opgaver udføres i private hjem som f.eks. privat dagpleje? Hvorfor er det ikke omfattet? Hvis det er sådan, at man ønsker at få sine små børn passet, så kan man være tvunget til at sætte dem i dagpleje.